EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | | Actualitzat el 08/05/2018 a les 12:16

Qui no coneix... Joan Vilà, el voluntariat a l'escenari

PEL SENYOR RAMON
Il·lustració: Maria Picassó

A vegades costa de creure, però hi ha un feix de manresans que, seguint aquells inescrutables designis del Senyor, van néixer a Berga! Com ara en Joan Vilà i Ascón. Sí home, sí: el senyor que us rep a l'Auditori de la Plana, el presentador d'Imagina't, aquell voluntari que pot entomar totes les propostes! L'experiència berguedana no va passar d'un primer any -just per fer-ne un patumaire convençut, això sí! Però els pares baixaren a Manresa resseguint colònies tèxtils del Llobregat. Fins que la Carme, la mare, quedà com a encarregada de contínues al torn de nit de la Fàbrica Nova, i el pare, l'Antoni,parà una ebenisteria al carrer de la Mel. I és entre una cosa i una altra que el Joan creix, passant per l'escola Bages dels senyor Pagès -la inaugura!- i també el Casal Cultural de Dansaires Manresans, resultat d'un ambient familiar molt de la ceba. Tot això, també, amb una ràpida incorporació al món del treball. Però allà on el Joan troba el seu lloc és entre l'associacionisme: des d'aquell primer esplai de l'associació de veïns de Vic-Remei, on fa els primers passos, fins al moment que la Cinta Morros i la Rosa de Miguel l'emboliquen a col·laborar al Carnestoltes infantil que organitzava la colla d'Imagina't. D'això en fa més de vint anys! I aquell primer acord puntual esdevindrà un compromís durador, com ho va ser el seu pas pel CAE o Xàldiga, entre d'altres! Casat amb la Fina Gonzalez, i pare d'un parell de nois fets i drets, en Joan s'incorporà a Imagina't just en el relleu de Rialles, i ha pelegrinat per la sala Ciutat, el centre cívic Selves i Carner, els Carlins o, ara mateix, a cavall del Conservatori, l'auditori de la Plana o, si la dimensió ho reclama, el Kursaal. Avui l'entitat ha reduït molt la tropa, i s'acull a la gestió integral de Manresana d'Equipaments Escènics. Però els nens, quan el troben, encara són capaços d'exclamar: «Mama, el senyor del teatre!». Tot un goig, i una experiència acumulada que, al capdavall, fins li ha permès saltar del món dels recanvis d'automòbil a la gestió integral de l'auditori de la Plana, quan la Fundació de la Pedrera-Catalunya Caixa el cedí a la ciutat. I, doncs, fidel a l'actitud original, el Joan ja fa tres anys que us facilita l'accés a la sala o també el muntatge, tots els detalls que pugui aportar a cadascun dels 27.000 visitants de 2017, una experiència positiva. Amb una recepta que considera per a tothom infal·lible: a la vida, una hora o altra, tots hem de ser voluntaris. I vora l'escenari us confessa tot el que ha après i com, també, allà hi ha perdut manies i maldecaps. Cent per cent recomanable!